

חכמת נשים

דברים יקרים מלך אל לך
מאת הרבנית
נעמי טמאלי תליט"א
אסת חבר למור ועט"ר
הגה"צ רבינו
בניהו טמאלי תליט"א
ראש ישיבת המקובלים
נהר שלום תככ"ץ

פרשת בלק התשב"ב

לראות במעלת השני

בפרשת שבוע לומדים על בלעם הרשע, שהיה שונא ישראל, ורצה לקללם, אך הקב"ה הפך את הקללה לברכה.

ולמדו חכמינו זכרונם לברכה מכך שבלעם הרשע אומר לבלק: "אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב" כי היו בו שלשה מידות רעות: עין רעה, רוח גבוהה, ונפש רחבה (מדרש תנחומא).

עד כמה צריכות אנו ליזהר שלא להיות תלמידותיו של בלעם הרשע שהייתה לו עין רעה, שהיה מסתכל תמיד על השני בדברים הרעים שיש בו.

גליון מס' 189

היה אומר אחד האדמו"רים, למה הקדוש ברוך הוא ברא לאדם ב' עיניים? שבאחת צריך להסתכל על המעלות של השני, ובשניה צריך להסתכל על החסרונות של עצמו, אך טבע האדם להפך את היוצרות, בעין אחת מסתכל על המעלות של עצמו, ובעין השניה רואה את חסרונותיו של השני.

מספרים על מלך שהיה עיוור בעין אחת, ורצה שיציירו את דיוקנו למען יהיה למזכרת ימים רבים, על כן קרא לשלושה ציירים בעלי שם עולמי, ואמר להם שמי שיצליח לצייר אותי בצורה טובה עד שיהיה מרוצה מהציור, יקדם אותי בתפקידי וייתן לו כסף רב.

לאחר יגיעה רבה הצייר הראשון גמר את ציורו להפליא, אך המלך אמר לו שהוא פגע בכבודו, על שצייר אותי כשהוא עיוור בעינו האחת. על כן גזר עליו המלך גזר דין מוות.

כששמע זאת הצייר השני, צייר את המלך כשהוא פיקח בשתי עיניו, אך גם לזה המלך אמר שהוא פגע בכבודו, שכן הוא עיוור בעינו האחת וכיצד מציירו שלא כדיוקנו. על כן שלח אותו לשנת מאסר.

הצייר השלישי היה חכם דיו, צייר את המלך כשהוא רוכב על סוס בתנוחה כזאת, שרואים אותו מהצד שעינו הפקוחה נראית והעין הפגועה אינה נראית, ואף הוסיף לצייר שהמלך מכון את הרובה כדי לצוד, ומשום כך עוצם עין אחת כדי לכוונו היטב. המלך התפעל מאוד מהתמונה, נתן לו את משכורתו בעין יפה ואף קידמו בדרגות.

למדים אנו מכך, שהאדם צריך לדעת לראות את השני בעין יפה גם אם יש בו מומים. לראות את המעלות של השני ולא את חסרונותיו, ובוודאי שלא לתת להם דגש.

בהמשך הפרשה, בלעם מסתכל על עם ישראל ורואה את מעלותיהם, את הצניעות, את הפתחים שאינם מכוונים זה כלפי זה, את הקדושה המדהימה השוכנת בעם ישראל, הוא מתפעל מזה עד מאוד ורוצה להטיל עליהם עין הרע. והקב"ה הופך את קללותיו, והוא פותח ומסדר את המעלות של עם

אשר
חיל
מי ימצא
זרחוק
מפנינים
מכרה

המשך בעמוד הבא

חכמת נשים

ישראל.

בין היתר מתפעל בלעם בפסוק: "הן עם כלביא יקום וכאיר יתנשא" כמו שמבאר רש"י שעם ישראל מתגברין כארי משינת שחרית, וחוטפים את המצוות.

בזהור הקדוש הסביר את ענין "הלביא" ו"הארי" בנושא של השכמה לעבודת הבורא, בהתגברות על העייפות לתפלה במנין, הרי כאן קימה וגבורה בפועל.

וידוע סגולת הגבורה העצמית, לקום כלביא ולהתנשא כארי בתפלה לבורא עולם, שבזכותה נתגבר גם על השונא שבחוץ. וכמו שאמרו חז"ל (סוטה מב.) שבזכות קריאת שמע בוקר וערב מנצחים את האויבים. לכן לא נתרשל לקום בבקר, גם אנו עצלות מטבענו, אפי' הכי נתגבר כארי לעבודת הבורא, שלא נתגבר רק בעניינים האישיים וצרכי הגוף אלא גם לעניינים רוחניים.

וכמו מעשה שהיה באדם שהיה נשוי באושר ובשלוה לאשה מסורה, שכל מעייניה להשביע את רצונו. והיתה קמה בעוד לילה מנפה ולשה ומתפחה, מקטפת ועורכת את הבצק, מכשירה ומדיחה ומבשלת את הבשר, טורחת ומכינה מיני מעדנים וניחוחות הבישול והאפיה מלאו את הבית.

אך האושר בר-חלוף היה, האשה חלתה ונפטרה. התאבל, התנחם ובנה ביתו מחדש עם אשה טובה, חכמה, בעלת מעלות רבות - אך טירחה על התקנת המאכלים לא נמנתה עליהן... מה שהביא מהמכולת, זה מה שאכל... דנה לכך זכות, לא כל אחת מוכשרת, לא כל אחת יודעת, המטבח אינו תחומה, לו יהי כן.

יום אחד התבשרה אשתו שלמחרת עומדים קרוביה להגיע, או אז קמה מבעוד לילה, ונפתה וקטפה וערכה, הכשירה והדיחה ובשלה וטגנה, ומן המטבח עלו ניחוחות מגרים של מעדנים מופלאים.

והבעל, חרק שיניים ועיניו ירו גצים. אם כך, יודעת היא ומוכשרת, בעבור קרוביה טורחת ומבשלת, רק בעבורי לא?! איני חשוב בעיניה די!!!

והנמשל - אמר הגאון רבי חויתא הכהן זצ"ל מג'רבה - יש לך אדם המתרשל לקום בבקר, תמיד יאחר למנין. מה נאמר, יש מי שהוא זריז ויש העצל בטבעו, איטי ומסורבל במהלכו, טבע הוא ואין לשנותו. אבל כשהוא יוצא לטיול, הנה יקום באשמורת, יתלבש כחץ מקשת, והנה הוא מוכן ומזומן. או אז יעורר תרעומת. אם כן, מסוגל הוא, זריז ונמרץ לכשירצה. אם כן, מדוע לא לתפלה במנין?! וזהו משל הממחיש דבר זה כראוי. שנזכה להיות זריזות בעבודת ה' ובענייני הבית בשמחה ואהבה. אמן.

בברכת שבת שלום

נעמי שמואלי

מעשיות וחיזוקים

על רבינו מרדכי שרעבי זע"א

המעשה הבא, המסביר כמה היה חמור בעיני רבינו ענין לבישת הפאה, היה בשתי חברות שהשתדכו לשני אברכים משיבת 'פורת-יוסף'. והנה בהתקרב מועד הנישואין נהיתה מחלוקת גדולה בין הכלות לחתנים, סיבת המחלוקת היתה כי האברכים רצו שנשותיהן תכסינה במטפחות את שערות הראש, ואילו הכלות לא היו מוכנות לוותר ועמדו על דעתן לחבוש פאות נכריות לראשן.

מאחר שלא הצליחו להגיע לעמק השווה, החליטו לפתור את הדבר אצל האורים ותומים של הדור, אצל רבינו, כך ששני הצדדים הסכימו כי כפי שיאמר רבינו כן יעשו.

כששמע רבינו את טענות הכלות, אמר בלשונו הטהור: מה?! פאה נכרית? הפאה היא של נכרית, דהיינו של אשה גויה וזרה. וכשהיה מזכיר את המילה 'נכרית', הרים את קולו ביתר עוז ותעצמות. ולאחר מכן ציטט להם מדבריו של הסבא קדישא הגאון ר' שלמה אליעזר אלפנדרי זצוק"ל, אשר אסר בחריפות את חבישת הפאות.

עוגה שכבות ריבה וקוקוס

המצרכים לבצק:

- חצי מרגרינה
 - חצי כוס סוכר
 - 3/4 כוס מים פושרים
 - 5 חלבונים (הצהוב)
 - כף תמצית וניל
 - כף לימון
 - 3 זרבע כוסות קמח
 - 1 אבקת אפיה
- ללוש הכל (להוציא חופן מהבצק ולשים במקפוא).

אופן ההכנה:

למרוח את הבצק בתבנית גדולה עם נייר אפיה, מעל זה למרוח ריבת תות או אוכמניות.
לשכבת הקצפת: להקציף 5 חלבונים (הלבן) עם 2 כוסות קוקוס, כוס סוכר, וכפית פודינג וניל.
למרוח את ההקצפה מעל הכל, להוציא את הבצק ששמנו במקפוא לפורר עם שני ידים או בפומפיה.
להכניס לתנור מחומם על 160-170 לב- 40-50 דקות.
לאחר שהעוגה התקררה לחתוך לקוביות.

